Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

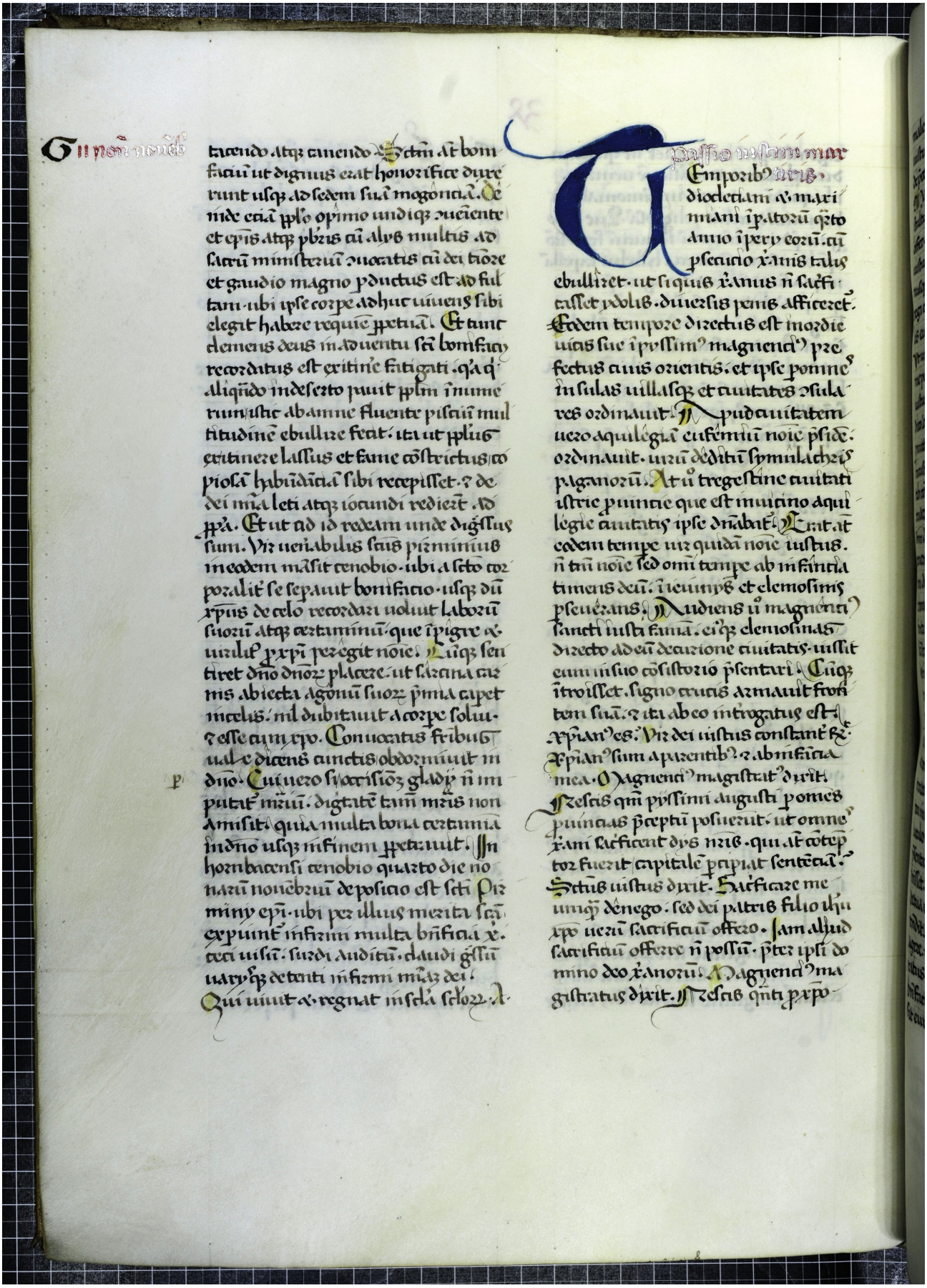

Passio ultimi mar

In ptib⁹ ntis.

diocletiani a maximiani ip atorū qto anno ip ery eorū. cū pseucio xanis talis ebullire. ut si quis xanus ñ sacrifi tasset pdolis. diuersis penis afficeret. Eodem tempore directus est in ordinatus sue ipssim⁹ magnenci⁹ prefectus anus orientis. et ipse ponme⁹ in sulas uillasq et ciuitates osula res ordinauit. Qui pudauitatem uero aquilegie cuiusdam noie pslide ordinauit. uirū deditū symulacheis paganorū. At ū tregestine ciuitatis istrie puincie que est in uicino aquilegie ciuitatis ipse dnabat. Erat at eodem tempe uir quidā noie iustus. ñ tm noie sed omi tempe ab infancia timens deū. i ieuinis et elemosinis pseuerans. Audiens ū magnenci⁹ sancti iusti fama. eiq elemosinas directo ad eū decurione ciuitatis uisit eum in suo cōsistorio pseniari. Cuiq itroisset. signo crucis armauit fron tem suā. et iti ab eo interrogatus est. Xpian⁹es. Vir dei iustus constanter. Xpian⁹ sum a puerib⁹ et ab infancia mea. O magnenci⁹ magistrat⁹ dixit. Scis qm pissimi augusti pomes puinciis preptū posuerūt. ut omnes xam sacrificant dis nris. qui at cotep tor fuerit capitale pipiat sentēciā. Sctus iustus dixit. Sacrificare me uniq denego. sed dei patris filio ihu xpo uerū sacrificiū offero. Iam aliud sacrificiū offerre ñ possū. pter ipsi do mino deo xanorū. Magnenci⁹ ma gistratus dixit. Scis qnti pxpo

tricendo atq emendo. Sctm at bom facaū ut dignus erat honorifice dire runt usq ad sedem suā magontiā. De inde eiā pplo optimo undiq ocurrente et epis atq pbris cū alis multis ad sacrū ministeriū uocatis cū dei tiore et gaudio magno pducti est ad sul tam. ubi ipse corpe adhuc uiuens sibi elegit habere requie pretiā. Et tunc clemens deus in aduentu sci bonifacii recordatus est qritine fatigati. qa q aliqdo in deserto pauit pplm i nume rum. sic ab amne fluente piscū mul titudine ebullire fecit. iti ut pplus qritinere lassus et fame cōstrictus co piosā habūdāciā sibi recepisset. et de dei mia leti atq iocundi redierūt. Ad ppā. Et ut ad id redeam unde digressus sum. Vir uenerabilis sais pirminius in eadem mansit cenobio. ubi a sancto cor poralit se separauit bonifacio. usq dū rpus de celo recordari uoluit laborū suorū atq certaminū. que ispigre a uirtus pxpi peregit noie. Quiq sen tiret dno dnoz placere. ut sacrana carnis abiecta agonū suoz pmia capet incelis. nl dubitauit a corpe solui et esse cum rpo. Conuocatis fribus ual e dicens cunctis obdormiuit in dno. Cui uero sacrisioz gladij ñ im putat martū. digitate tm martis non amisit. quia multa bona certamina in dno usq in finem pfecit. In hornbacensi cenobio quarto die no narū nouēbrū depositio est sci Pir minij epi. ubi per illius merita sci expuint infirmi multa bnficia xti uisū. surdi auditū. claudi gssū uary hq detenti infirmi mtis dei. Qui uiuit a regnat in secla sclorz. A.